

Myrdet af en spritbilist...

Jeg husker det som en lun nytårsaften i 1959 da gaderne var snefri. Jeg er 12 år og løber og leger i gaderne, medens vi venter på, at klokken skal slå midnat og år 1960 oprinde. Vi bor i Store Torvegade 87 i Rønne, hvor far også har sin første forretning *Paldan Kontorartikler*, efter at han tidligere har lejet sig ind hos Låsesmed Villy Knudsen i Smallesund.

Lillesøster Ilse der er 2 år yngre end mig, hjælper far med at male den nye forretning, medens jeg leger ude.

Rundt om hjørnet lå Bredgade, hvor jeg er født den 5. oktober 1947 klokken 06:30 på sofaen i stuen. Her boede mormor "Beth" og morfar "Valde". Deres rigtige navne var Johanne og Valdemar Olsen. Mormor var førstedame i den "fine" tøjforretning Blem Bidstrup inde på torvet. Bedstefar var keramikker nede i Krystalgade hos Hjorths Keramikfabrik. Hans speciale var stentøj, hvor han især fremstillede mange askebægre i stentøj.

De manglede vist ikke penge og ejede da også en fin Opel Rekord købt hos Ferdinand Jørgensen i Østergade. Vennekredsen var fine folk! "Tante Karen" (mormors søster) gift med Harald, som havde en tøjforretning på hjørnet af Østergade/Søndergade "Altid Alsted" og "Alsteds Børnehjørne", bagermester Rothe, slagtermester Arne Jørgensen o.s.v. Jo, det var dengang, der var "fine folk" og "fattigfolk" til, så jeg har nok været heldig at lande på den "finere side".

Jeg legede sammen med Casper Mogensen, som boede lidt længere inde mod torvet, i Nørregade 35, hvor hans mor havde frisørsalon. Pludselig sker der noget. Der kommer 2 Zone og 2 Falck ambulancer under udrykning. Dengang var ambulancerne dystre, sorte og lave som en stationcar. Under udrykning førte de gult flag og havde et "hæst horn" med en underlig tone; Baaaaahhhhhh-bu, Baaaaahhhhhh-bu!

Jeg bliver kaldt hjem og skal holde mig inde.

Far har fået en opringning fra Politiet, der beder ham komme ud på hospitalet med det samme. Mor er også kommet hjem. Hun arbejdede på KTAS i Sct. Mortensgade som telefonistinde – dem der sagde "Rønne" og gentog det nummer folk bad om, hvorefter de trak op til 1 m telefonledning ind i et stik til abonnenten.

Forstanderinden var pludselig kommet hen til hende og havde sagt, at hun skulle afbryde vagten og gå hjem øjeblikkelig. Mor havde godt hørt at der var slået storalarm og anede måske uråd?

Skarpeskadesvinget i Nyker

Klokken er ca. 20:00 og stedet Brogårdsvej nær Skolevej også kaldet "Skarpeskadesvinget". Poul Borgen kommer kørende mod Klemensker fra sin bopæl i Nyker, hvor han kort forinden har hentet 2 piger hos købmand Anton i Nyker. De skal, som mormor og morfar, også til Allinge, hvor mine bedsteforældre skal til nytårskaffe hos mormors anden søster, Tante Agnes Wolf.

Lige som Poul skal til at sætte bilen i gear siger, den ene pige, "tæppet sidder i klemme i døren". Poul hopper ud af bilen, går galant hen til døren og hjælper pigen med at få tæppet ind. Medens han gør det, ser han en bil køre forbi. Det viser sig senere, at det er mormor og morfar.

Poul indhenter kort efter vores bedsteforældre, der kører stille og roligt, da en VW-bus som kommer fra Klemens Kro med en beruset mandlig chauffør og en kvinde i, torpederer bedsteforældrene i "Skarpeskadesvinget" ved Skolevej. Sammenstødet er så voldsomt, at glassplinterne flyver over på Pouls bil.

Poul standser og løber over til bedstefar. Han sidder fastklemmt med den ene fod ved koblingen og kan ikke komme ud. Han trygler Poul om at tage sig af bedstemor, medens han fremstammer, "det er min kone – hjælp hende først", men bedstemor sidder urørlig med ansigtet knust i forruden, og hendes dør kan ikke åbnes. Det er længe før bilerne fik bløde deformationszoner og sikkerhedssele, og mormor er død på stedet. Poul kører hurtigt retur til købmand Anton i Nyker og ringer efter hjælp.

Far kommer tilbage fra hospitalet.

Jeg husker det tydeligt. Far er kommet hjem igen, og lillesøster Ilse og jeg står og ser op på silhuetterne af vores forældre. Far står til højre og mor til venstre. Mor er højgravid og føder 5 uger senere Pia. De er kun sorte skygger i modlyset fra gadelampen udenfor. Jeg hører stadig den dag i dag ordene fra far; "din mor er død i et færdselsuheld", men så husker jeg heller ikke mere fra den nat.

Skaderne var store. Beth døde øjeblikkeligt ved ulykken. Jeg mistede en sød mormor, hvor jeg især husker en juleaften, hvor jeg fik lov til at blive hjemme og hjælpe hende med at skrælle kartofler, medens resten af familien gik i kirken.

Bedstefar "Valde" lærte aldrig at leve med tabet af "Beth" og døde ulykkelig over savnet af vores mormor allerede som 74 årig i 1972. Dengang tiede man sit smertefulde savn ihjel, og der var ikke noget der hed sorgbearbejdning eller psykologhjælp.

Fysisk fik bedstefar skadet hoften og måtte gå med krykker resten af sit liv, selv om han var en af de første i Danmark, der senere fik en kunstig hofte. Han købte bil igen, en Opel Rekord med halvautomatisk håndgear.

Jeg svor en ed dengang. (Morale, skal ikke med her men måske under opsamling – hvad har jeg lært gennem livet).

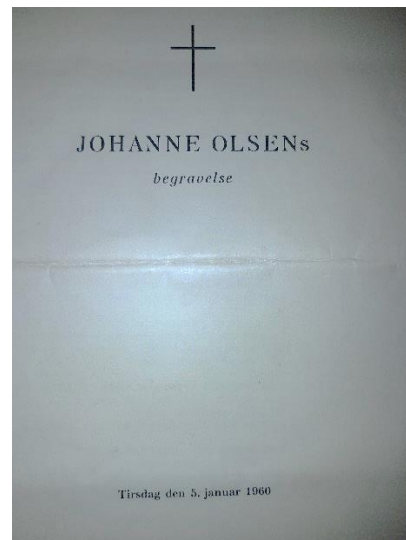
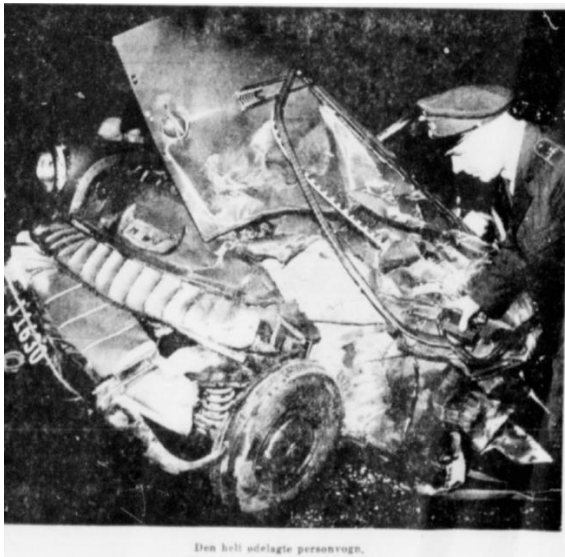
Når jeg blev voksen ville jeg opsøge føreren og enten slå ham ihjel eller spørge ham, om han havde haft et godt liv. Han "skulle have igen" af smerte, "som tak" for den smerte han havde forvoldt os. Den sølle "straf" på 3 mdr. i "Gitterly" han fik, var ikke nok i min verden.

Da jeg endelig mange år efter ville opsøge ham, var han død og jeg fik ikke min hævn.

Ulykkens konsekvenser og påvirkning for mit fremtidige liv.

Jeg hader spritbilister og knalder dem, når jeg kan komme til det. Det er "tikkende bomber", der færdes i deres "mordmaskiner" på landevejene.

Det værste eksempel på en spritbilist jeg har stoppet, var en kvinde jeg stoppede ved købmanden mellem Hallebakken og Snorrebakken – hun havde en promille på 2,85! Det har også medført, at jeg konsekvent ikke drikker bare en enkelt genstand når jeg kører – det er "enten eller".

PBs oplysninger:

Refereret af (PB) MA 23. Juli 2007

Nytårsaften 1959-60, SP dengang kun 12 år.

PB fortalte, at:

Han ca. kl. 20:00 havde hentet 2 piger hos købmand Anton i Nyker (senere Brugsen) og sat sig ind i bilen for at køre mod Allinge, da en af dem siger, at "tæppet sidder i klemme i døren".

PB stopper og går ud af døren for at lægge tæppet på plads. I det samme ser han, at min mormor og morfar kører forbi, også i retning mod Allinge.

Poul kører nu mod Allinge, indhenter og lægger sig bag mine bedsteforældres bil, da en VW-bus med beruset mandlig chauffør og en kvinde i, torpederer mine bedsteforældre i Skarpeskadesvinget ved Skolevej. Glassplinterne flyver over på PB's bil.

PB løber over til bedstefar.

Bedstefar sidder fast i koblingen. Han trygler PB om at tage sig af bedstemor

”det er min kone – hjælp hende først”, men bedstemor sidder urørlig med ansigtet knust i forruden, og døren kan ikke åbnes.

PB kører retur til købmand Anton og ringer efter hjælp.